

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: mentesítés kizárás fegyelmi büntetés hátrányos jogkövetkezményei alól

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (Somogy I.)

A tanács tagjai: --

Kérelmező neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: (kamarából kizárt); jogi képviselő: ügyvéd

Határozat meghozatalának módja: a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) 39.6. pontja alapján, tárgyaláson

Rendelkező rész:

Kérelmező: (kamarából kizárt)

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (Somogy I.) . napján a FESZ 28.2. g), 39.6. pontja alapján, a kérelmező indítványára tartott tárgyaláson, mentesítés iránti fegyelmi eljárásban meghozta az alábbi

EGYÉB HATÁROZAT-ot:

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a kérelmező -- napján kelt, a Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának --. számú elsőfokú határozatával kiszabott, a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa -- sz. másodfokú határozatával helybenhagyott kizárás fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítés iránti kérelmét elutasítja.

A határozat meghozatala során 12.885,- Ft eljárési költség merült fel, melynek viselésére a Vármegyei Ügyvédi Kamara köteles.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Kérelmező jogi képviselője útján benyújtott mentesítési kérelmet terjesztett elő, melyben kérte a Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának -- számú elsőfokú határozatával kiszabott, a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa -- sz. másodfokú határozatával helybenhagyott kizárás fegyelmi büntetés hatálya alóli mentesítését. Kérelméhez csatolta jogi képviselője meghatalmazását, valamint a korábbi eljárások során már csatolt, volt felesége által írt, a Regionális Fegyelmi Bizottsághoz címzett, -- napján kelt levelet; továbbá X polgármestere által írt, a kérelmezőnek címzett, -- napján kelt levelet, továbbá az Állatvédő Egyesület -- napján kelt nyilatkozatát.

Kérelmező kérelmében kifejtette álláspontját az irányadó eljárási szabályokról, valamint az érdemesség – álláspontja szerinti – értelmezéséről, továbbá értékelt a benyújtott iratokat, korábbi mentesítési eljárásai eredményét, előadta személyi körülményeit, tanúbizonnyítással élt, és tárgyalás tartását kérte, indítványozva, hogy a fegyelmi tanács mentesítse a vele szemben alkalmazott kizárás fegyelmi büntetés hátrányos jogkövetkezményei alól.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke kijelölte az eljáró fegyelmi tanácsot, melynek elnöke az ügy iratait 2023. október 27. napján vette át.

A fegyelmi tanács elnöke kítűzte a tárgyalást, melyre szóló idézésben felhívta a fegyelmi biztost határidő tűzésével – a határidő elmulasztásának következményeire történő felhívással -, hogy észrevételeit a FESZ 39.4. pontja alapján terjessze elő. A kítűzött tárgyalásra a fegyelmi tanács elnöke idézte a kérelmezőt és jogi képviselőjét, felhívva őket arra, hogy az általuk előállítani vállalt tanút –amennyiben meghallgatását kérik – a tárgyalásra állítsák elő.

A fegyelmi biztos határidőben észrevételt, indítványt nem terjesztett elő.

A fegyelmi tanács jelen ügy irataihoz rendelte csatolni a kérelmező korábbi, -- számú ügyében keletkezett iratokat másolatban.

A megtartott tárgyaláson a fegyelmi biztos nem ellenezte a mentesítési kérelem teljesítését. Kérelmező a tárgyaláson csatolta a Vármegyei Ügyvédi Kamara levelét, melyben annak elnöke egy ingatlan tehermentesítése kapcsán kiemelte, hogy mentesítés esetén a kérelmező kamarai kérelme elbírálásánál a tehermentesítés során tanúsított együttműködését a kérelmező javára értékelnék. Előadta a kérelmező, hogy nyilatkozatait fenntartja, egyben nyilatkozott az általa csatolt mellékletek tartalma kapcsán. Kérdésre akként nyilatkozott, hogy az állatvédő egyesületnél végez szerződés nélküli önkéntes munkát, valamint jogi jellegű okiratok szerkesztésében, összeállításában vesz részt, jogi relevanciával bíró tájékoztatókat

szerkeszt, valamint bejelentések esetén az önkormányzat helyszíni eljárásai során az egyesület képviselőjében megjelenik, eljár. Nyilatkozata szerint az egyesülettel önkéntes tevékenység végzésére irányuló jogviszonyban vagy egyéb szerződéses jogviszonyban nem áll, általa elmondott tevékenységéért ellenszolgáltatásban nem részesül.

A csatolt polgármesteri nyilatkozat kapcsán előadta, hogy az önkormányzattal sem áll sem önkéntes, sem egyéb jogviszonyban. Előadása szerint jogi tanácsokat ad polgármesternek az ukrán menekültek elhelyezése, otthoneremtése körében, továbbá egy jegyző elmarasztalását eredményező eljárásban a szabályos jegyzőkönyvezésről, rendeleteket nézett át ehhez kapcsolódóan a jogtárban, ezeknek a rendeleteknek a tartalmáról beszámolt, tájékoztatást adva, hogy a rendeleteket mire tudja felhasználni a polgármester, a rendeletek tartalmáról nyújtott jogi szinten tájékoztatást, mely tevékenysége több, mint egy éven át tartott. Felvilágosítást adott a polgármester egyik rokonának hagyatékot érintő ügyben, végrendelet szabályaira nézve, bálalopásokkal kapcsolatban hozzá fordulónak adott felvilágosítás, hogy mit tehetnek. Előadása szerint a helyi polgárórság részére vonulási terv és jogi tájékoztató elkészítésében vett részt, és részükre szükség esetén értelmezte, elmagyarázta, hogy jogilag mi az, amit megtehetnek, és mi az, amit nem. Előadta, hogy egy ingyenes jogsegély-szolgálat létrehozását tervezték lakóhelyén, mely úgy nézett volna ki, hogy lett volna az önkormányzatnál gyakorlatilag egy kis iroda vagy egy kis asztal, ahova a polgárok mehettek volna, elmondhatták volna az ügyeiket, melyben a kérelmező segíthetett volna. Előadása szerint ugyanazt csinálta volna, mint amit addig is csinált másoknak, csak szervezettebb keretek között, az önkormányzatnál, azonban összeférhetlenségi okokra hivatkozva a Vármegyei Kormányhivatal ezt nem engedélyezte.

Kérelmező nyilatkozata szerint több személy részére végez eseti megbízási tevékenységet, melyek során ügyfele elé tárja pl. az ügyfél által megbízott magánnyomozó jelentését, „riportját”, melyet szakmai szempontból véleményez a kérelmező, megbízása alapján arról kell véleményt alkotnia, tanácsot adnia, hogy a kérelmező mit tenne ügyfele helyében, azaz tenne-e feljelentést, kiegészítené-e a riportot, valamint tájékoztatja az ügyfeleket arról, hogy az alapos gyanúhoz, megalapozott gyanúhoz milyen kritériumoknak kell megfelelni, továbbá arról, hogy mi minősülhet bűncselekménynek és mi nem feltétlenül. Ezen tevékenységéért csak útiköltség térítést kap ügyfeleitől előadása szerint a kérelmező.

Kérelmező előadta, hogy Y Kft-vel csak addig állta jogviszonyban, ameddig ezt az ügyvédi törvény megengedte, utána semmiféle jogviszonyban, se munkaviszonyban, se más jogviszonyban velük nem állt. Az Üttv. hatályba lépését követően teljesen ingyenesen az Y Kft-nek és a megjelent tanúnak eseti jelleggel mondta el a véleményét, de semmiféle tanácsot nem adott. Sajtópereket, árveréssel kapcsolatos, valamint magánnyomozói tevékenységgel kapcsolatos eljárásokat véleményezett jogi szempontból. Elmondta az ügyeket érintően az álláspontját, azt is elmondta, minek milyen jogi kockázata lehet, de peres vagy hatóság előtti képviselőt nem látott el.

A megjelent tanú előadta, hogy az Y Kft. kereskedelmi igazgatója, a kérelmezővel közeli, barátinak mondható viszonyt ápol. Az Üttv. hatályba lépése óta jogtanácsosként nem foglalkoztatják a kérelmezőt, de megbízása a mai napig fennáll, az nem került megszüntetésre. A tanú előadása szerint a kérelmezőt az Üttv. hatálybalépését követően „jogtudásából fakadó” adminisztratív feladatokkal bízták meg, mely megbízás keretében ő okiratokat szerkesztett, szerződéstervezeteket (pl. vállalkozási szerződés, együttműködési megállapodás stb.) állított össze, melyben akár a Kft., akár az ahhoz kapcsolódó személyek voltak érintve. Okiratok kapcsán a Kft. kikérte a kérelmező jogi véleményét is. Tevékenységéért a tanú előadása szerint alkalmi jelleggel, változó összegű juttatásban részesült a kérelmező, azonban, hogy mely tevékenységét kapott, és milyen összeget, azt ennyi év távlatából felidézni, elkülöníteni nem tudta a tanú. Előadta a tanú, hogy cégük magánnyomozói tevékenységet is folytat, melyben készülő riportok szabatos megfogalmazásában is a kérelmező segítségét kéri.

Kérelmező észrevételét tett a tanú nyilatkozatára, melyben előadta, hogy az állandó megbízása arról szólt, hogy a korábban elkészült blankettákat véleményezte (pl. a házipénztár szabályzatot, a számviteli szabályzatokat, a számviteli jogszabályok alkalmazását a cégnél, a munkaviszonyra vonatkozó szerződéseket az ügyvédi törvény módosulása után gyakorlatilag „karban” tartotta, és a jogszabályoknak megfelelően aktualizálta, ahogy változtak a jogszabályok.

Kérelmező észrevételére tanú fenntartotta nyilatkozatát, megismételve, hogy a cégnek a különböző tervezeteket, a megfogalmazásokat, kérelmező készítette az Üttv. hatályba lépése után is.

Végindítványában a fegyelmi biztos nem ellenezte a mentesítési kérelem pozitív elbírálását, kérelmező és jogi képviselője kérte a kérelmező mentesítését.

A kérelmező kérelme, annak mellékletei, a kérelmező és jogi képviselőjének nyilatkozatai, a fegyelmi biztos tárgyaláson tett nyilatkozata, a tárgyaláson csatolt Vármegyei Ügyvédi Kamara levele, a MÜK Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa -- sz. másodfokú határozata, a Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának -- számú első fokú határozata, egyéb előzményiratok – így a Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa -- sz. mentesítés iránti eljárásaiban keletkezett iratok -, tanú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az alábbi **összefoglaló tényállást** állapítja meg a fegyelmi tanács:

A Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának -- számú elsőfokú határozatával szembeni jogorvoslati kérelem alapján eljáró MÜK Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsának -- sz. másodfokú határozata 2016.10.16. napján jogerőre emelkedett. A határozatban a fegyelmi tanács kizárás fegyelmi büntetést alkalmazott a kérelmezővel szemben.

A Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1 év 2 évre felfüggesztett börtönbüntetést és 2 év ügyvédi foglalkozástól eltiltás mellékbüntetést szabott ki a kérelmezővel szemben 2010.04.12. napján jogerős ítéletében.

A Törvényszék, mint másodfokú bíróság a kérelmezőt pénzbüntetésre ítélte 2015.12.09. napján jogerős ítéletében.

A kérelmező kérelmét a 3/1998. (VI. 27.) MÜK szabályzat alapján, jogi képviselője útján terjesztette elő 2023.09.21. napján, elektronikus úton.

A kérelmező egyéb, alkalmi jogviszonyok alapján végez jogi relevanciával bíró tevékenységet ellenérték fejében, emellett ingyenes segítséget nyújt jogi tanácsok nyújtása, ügyek jogi véleményezése, okiratok szerkesztése formájában egyesületnek, helyi önkormányzatnak és magánszemélyeknek eseti jelleggel. Egy siófoki gazdasági társaságnál heti 4 órás munkaviszonyban áll, melyért 300.000,- Ft/hó díjazásban részesül.

Kérelmező jogi képviselője útján előterjesztett kérelmében az általa végzett ingyenes, karitatív tevékenységekre alapozva állítja érdemességét a mentesítésre, emellett volt házastársa édesapjának (volt apósának) ápolására, elhelyezkedési nehézségekre, életkorára hivatkozik, megjegyezve, hogy a fegyelmi tanács korábban téves eljárási szabályokat alkalmazott, valamint tévesen értelmezi az érdemesség fogalmát, az amögött húzódó követelményeket.

A kérelmező mentesítés iránti kérelme **megalapozatlan**.

A mentesítési eljárásra alkalmazandó jogi rezsim tekintetében a fegyelmi tanács az alábbiakat emeli ki:

A kérelmező vonatkozásában a kizárás fegyelmi büntetés kiszabására az 1998. évi XI. tv. (Üt.) alapján került sor.

Üttv. 208. § (17) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján kiszabott fegyelmi büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezményekre a fegyelmi büntetés kiszabásakor alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni.

Üt. 65. § (1) Pénzbírság kiszabása esetén a fegyelmi határozat jogerőre emelkedésétől számított 2 évig, felfüggesztett kizárás esetén a határozat jogerőre emelkedésétől számított 5 évig, kizárás esetén a határozat jogerőre emelkedésétől számított 10 évig az ügyvéd kamarai tisztségére nem választható, a meglévő kamarai tisztsége megszűnik.

(2) A fegyelmi büntetés hátrányos következményei alól a határozat jogerőre emelkedését követően, kizárás esetén a határozat jogerőre emelkedésétől számított 5 év elteltével az első fokú fegyelmi tanács - kérelmére - a büntetés hatálya alól mentesítheti az eljárás alá vont ügyvédet, ha arra érdemes.

*(3) A mentesítés iránti kérelem elbírálására egyebekben **a fegyelmi eljárás szabályait** kell alkalmazni.*

Azaz a fegyelmi büntetés kiszabásakor az volt a törvényi szabály, hogy a mentesítési kérelem elbírálására a fegyelmi eljárás szabályait kell alkalmazni.

Ezt követően azt kellett megvizsgálni, hogy melyik fegyelmi eljárási szabály alkalmazható egyáltalán a kérelem benyújtásakor. Ugyanis az Üt. nem azt szabályozza, hogy a büntetés kiszabásakor hatályos fegyelmi eljárás szabályait kell alkalmazni, hanem azt, hogy a kérelem elbírálására a fegyelmi eljárás szabályait kell alkalmazni.

Üttv. 208. § (22) 2019. január 1-jéig, de **legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig** a fegyelmi eljárásokat az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezései szerint kell lefolytatni. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulásáról a Magyar Ügyvédi Kamara hivatalos honlapján közleményt tesz közzé.

FESZ 41.1. Ez a szabályzat az igazságügyi miniszter általi jóváhagyását követően, a közzétételét követő napon lép hatályba.

FESZ 42.1. 2019. január 1-ig, de **legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig** a fegyelmi eljárásokat a fegyelmi eljárásról szóló 3/1998. (VI. 27.) MÜK szabályzat alapján kell lefolytatni a 42.2. és 42.3. pontban meghatározottak szerint. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulását a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke a megalakulást követően haladéktalanul határozatlanul állapítja meg, és az erről szóló közleményt haladéktalanul közzé kell tenni.

FESZ 41.2. E szabályzat módosításait – eltérő rendelkezés hiányában – **a hatálybalépésükkor folyamatban lévő** eljárásokban a hatálybalépést követően előterjesztett kérelmekre és meg nem kezdett eljárási cselekményekre alkalmazni kell.

FESZ 42.3. A fegyelmi eljárásról szóló 3/1998. (VI. 27.) MÜK szabályzat rendelkezéseit – ha jogszabály vagy e szabályzat eltérően nem rendelkezik – **a 42.1. pont szerinti időpontot megelőzően megkezdett eljárási cselekményekre** a hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

A fentiek együttes értelmezésével ekként nem alkalmazható más eljárási szabályzat, kizárólag az, mely a kérelem benyújtásakor hatályos, hiszen ez is fegyelmi eljárási szabályzat, azaz nem áll ellentétben az Üt. 65. § (3) bekezdésével, továbbá a fenti rendelkezések egy hatálytalan eljárási szabályzat alkalmazását ki is zárják.

Abban a kérdésben, hogy milyen eljárási keretek közt hozhatja meg döntését a fegyelmi tanács, valamint döntésének milyen tartalmi és formai követelményeknek kell megfelelni, az elbíráláskor kizárólagosan alkalmazandó és alkalmazható szabályok szabnak keretet.

Megalapozatlan ekként a kérelmező azon hivatkozása, miszerint ügyét a kérelem benyújtásakor már hatályban nem lévő eljárási rend alapján kellene elbírálni, hiszen a kérelem benyújtására nem a 3/1998. (VI. 27.) MÜK szabályzat hatálya alatt került sor.

Meg kell, hogy jegyezze azonban a fegyelmi tanács, hogy alapjaiban téves a kérelmezői okfejtés az érdemesség követelményének eljárásjogi vizsgálata körében. A 3/1998. (VI.27.) MÜK szabályzat hatálya alatt, annak 54. § (4) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

54. § (4) A fegyelmi tanács

a) a kizárás, a kamarai közügyektől való eltiltás és az ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás fegyelmi büntetés hatálya legalább felének elteltét követően, vagy

b) a pénzbírság legalább felének megfizetését követően

a fegyelmi büntetés hatálya alatt álló, **arra érdemes személyt** méltányosságból mentesítheti a fegyelmi büntetés további joghatásai alól.

Az érdemesség vizsgálata korábban is feltétel volt tehát.

Azon követelmény, melyet a FESZ tartalmaz abban a körben, hogy az érdemesség elbírálásánál a kérelmezőnek a jogerőre emelkedett fegyelmi határozat meghozatalát követően tanúsított magatartását és megváltozott körülményeit kell figyelembe venni, valóban nem szerepel expressis verbis a korábbi fegyelmi eljárási szabályzatban, azonban ezen rendelkezés a jogintézmény jellegéből fakad, és fakadt korábban is.

Nem lehet ugyanis az utólagos mentesítés körében értékelni olyan körülményt, melynek akár enyhítő körülményként való értékelésére sor került vagy sor kerülhetett volna az alapeljárásban a büntetés kiszabása során. Ugyanis a büntetés kiszabásáig fennálló helyzetet, körülményeket az a tanács értékelte vagy értékelhette megfelelő, az eljárás alá vont személytől származó hivatkozás vagy egyébként rendelkezésére álló információ alapján, amely az adott ügyet elbírálta. Ebbe értelemszerűen nem avatkozhat az utólag, a mentesítés körébe eljáró fegyelmi tanács.

Téved tehát a kérelmező akkor, mikor úgy véli, hogy a korábbi szabályzatok hatálya alatt nem azt vizsgálhatták az eljáró fegyelmi tanácsok, hogy a büntetés kiszabása óta eltelt időben történtek megalapozzák-e a mentesítést. A FESZ pusztán az egyértelműség és pontosság érdekében tartalmazza konkrétan az egyebekben korábban is irányadó szabályt, gyakorlatot. Erre pusztán kitér a beadvány

kapcsán a fegyelmi tanács, azonban arra figyelemmel, hogy egyértelműen a FESZ szabályai alkalmazandók jelen eljárásban, az érdemesség vizsgálata során továbbra is a kérelmezőnek a jogerőre emelkedett fegyelmi határozat meghozatalát követően tanúsított magatartását és megváltozott körülményeit vizsgálja.

A fentiekre figyelemmel – az abban foglalt téves szabályzati megjelölést figyelmen kívül hagyva – tartalma szerint elbírálva a beadványt, érdemben vizsgálta a fegyelmi tanács a kérelmező mentesítésre irányuló kérelmét és annak mellékleteit.

Az Üt. 65. § (2) bek. alapján a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsának 30/V/4/2012. számú első fokú határozatával szembeni jogorvoslati kérelemre figyelemmel eljáró MÜK Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa FF/023/2016. sz. másodfokú határozata jogerőre emelkedése (2016.10.16.) és a mentesítési kérelem előterjesztése (2022.12.06.) óta 5 év eltelt, így a mentesítési kérelem elbírálásának objektív feltétele megállapítható.

Kérelmező kérelmében előadta, hogy az érdemesség álláspontja szerint azt jelenti, hogy mindenki érdemes, aki nem érdemtelen. Kérelmező álláspontja szerint az érdemességnek egyetlen szintje van, az pedig az, ami minden kamarai tagtól elvárt.

A fegyelmi tanács a fentiek körében az alábbiakra mutat rá:

Az érdemesség – szemben a várakozási idővel, mint objektív feltétellel – a mentesítés szubjektív feltétele. Az érdemesség egy, az Üttv. által kizárólag a mentesítési szabályok közt használt fogalom, azaz az „érdemes” fogalmat sehol máshol nem használja az Üttv., míg az érdemteleniséget egyetlen helyen, az Üttv. 22. § (1) bek. f) pontjában hivatkozva.

A fentiekből fakadóan az ügyvédi tevékenység folytatására az általános szabályok szerint, amennyiben az adott ügyvéd megfelel a kamarai felvétel szabálynak, úgy az érdemesség a tevékenység megkezdéséhez, majd annak folytatásához nem feltétel. Az a feltétel, hogy ne legyen érdemtelen a tevékenység folytatására.

A mentesítés során az érdemesség a fegyelmi előlethez fűződő hátrányok következményinek határidő lejártá előtti elhárítása érdekében került szabályozásra.

Azaz nem az ügyvédi tevékenység megkezdésére, folytatására való érdemességet kell vizsgálni és igazolni a mentesítési eljárásban, hanem azt, hogy a fegyelmi büntetés kiszabása óta eltelt időben tanúsított magatartás, beállt körülmények okán arra érdemes-e a kérelmező, hogy az egyébként őt jogerősen sújtó, meghatározott időre megállapított büntetés törvényi jogkövetkezményeit – melyek azt nem sújtják, aki nem áll ilyen büntetés hatálya alatt, így helyzete össze sem mérhető vele – mérsékelje, csökkentse vagy megszüntesse a fegyelmi tanács által, hogy őt erre – azaz nem az ügyvédi tevékenység folytatására, hanem a hátrányos jogkövetkezmény idő előtti megszüntetésére – érdemesnek találja.

Téved tehát a kérelmező, mikor úgy véli, hogy azonos helyzetben van jelenleg azon ügyvédekkel, akiket nem sújtottak hasonló büntetéssel, és neki is csak annyit kell igazolnia, hogy az ügyvédi tevékenység végzésére ugyanúgy nem érdemtelen, mint a jelenleg is praktizáló ügyvéd kartársai. Ahhoz ugyanis, hogy az ügyvédi tevékenységet kizáró okok hiányát, fenn nem állását igazolhassa, előbb azt kell igazolnia, hogy az egyik kizáró ok (Üttv. 22. § (1) d) pont) megszűnt. Míg annak, akit nem sújtottak kizárással, értelemszerűen ezen ok megszűnését nem kell igazolnia (hisz ami nem állt fenn, az nem is szűnhet meg).

A kérelmező szavaival élve, és leegyszerűsítve: másról kell „számot adnia” ahhoz a kérelmezőnek, hogy mentesüljön az általa a múltban elkövetett cselekmények miatti elmarasztalás már beállt, és fennálló jogkövetkezményeitől; és másról kell „számot adnia” ahhoz bárkinek, hogy ügyvédi tevékenységét kamarai keretek közt megkezdje.

A kérelmező mentesítési eljárásban történő érdemességének megállapíthatósága sem jelenti vagy jelentené egyébként azt, hogy az Üttv. 22. § (1) bek. f) pontja szerint a kizáró okot vizsgáló kamara ne juthatna arra a következtetésre, hogy a kérelmező érdemtelen.

Mást vizsgál ugyanis ebben a körben hatósági jogkörében egy adott kamara, és mást fegyelmi jogkörében a fegyelmi tanács.

A fegyelmi tanács ekként maradéktalanul fenntartja azon korábbi álláspontját, hogy az érdemesség vizsgálata során az olyan, tartósan kifejtett önzetlen magatartások értékelhetők, melyek gyakorlatilag

előzmény nélküliek, erkölcsi szempontból az átlagos és elvárt szinten túl, kiemelten figyelemre méltók, mely magában foglalja azt a követelményt is, hogy a vizsgált időszak alatt a kérelmező ne tanúsítson jogszabályba ütköző magatartást.

A mentesítés egy kivételes, különleges eszköz, mely nem jár a kérelmezőknek, az pusztán adható bizonyos feltételek fennállása esetén.

Azon személyek pedig, akik érdemességüket igazolni nem tudják, ki kell, hogy várják, hogy jogerős büntetésük, melyet egy általuk elkövetett jogellenes magatartás vagy mulasztás miatt kaptak, lejárjon.

A kérelmező „nyelvtani” értelmezése kapcsán, miszerint „*az, hogy valaki valamire érdemes, megérdemel valamit, azt jelenti, hogy elér valamilyen szintet, nem pedig azt, hogy azt a szintet jelentősen meghaladja.*”, nem tekinthető a fegyelmi tanács irányadónak tartott korábbi értelmezését érdemben cáfoló álláspontnak. Pusztán azt jelenti, hogy míg a kérelmező úgy véli, hogy az érdemesség szintjét elérte, a fegyelmi tanács ezt nem így látja.

Nem általában az önzetlen magatartások előzmény nélküli, tartós kifejtése ugyanis az, ami az érdemesség megállapíthatóságához szükséges, hiszen az emberektől átlagosan elvárt a segítségnyújtás, az önzetlenség. Azaz, ha pusztán annyit tesz a kérelmező, mint bárki más, és ami átlagosan elvárható, akkor azért, hogy őt mentesítsék, semmilyen többletet nem tett azokhoz képest, akik ezt oly módon teszik, hogy nem várják érte a mentesítést. Nem – ahogy a kérelmező fogalmaz – „erkölcsi óriásnak” kell lenni a mentesítéshez, de nem elegendő átlagosnak sem lenni.

A fentieket előrebocsátva vizsgálta meg a fegyelmi tanács, hogy a kérelmező által előadottak alapján az érdemesség, mint szubjektív mentesítési feltétel megállapítható-e vagy sem.

A **kérelem kapcsán** a fegyelmi tanács az alábbiakat emeli ki:

A kérelmező személyi körülményeinek leírása, elhelyezkedési nehézségei érdemességet nem alapoznak meg. Saját nyilatkozata szerint is dolgozik folyamatosan, jövedelme van, mely heti 4 óras munkavégzésért kiemelkedőnek is mondható. Azon feltevés, hogy ügyvédként – mely ügyvédi praxis beindítása jelentős költséggel jár köztudomásúan – jelentős jövedelemhez jutna, jelenleg egy remény, azonban nem igazolja az érdemességet. Tehát az, hogy jövedelme magasabb lenne, nem igazolt, és objektíve nem is igazolható. Nem tekinti egyebekben érdemességet megalapozó köztudomású ténynek a fegyelmi tanács azt, hogy 60 évesen nehéz elhelyezkedni, hiszen saját nyilatkozata szerint is dolgozik a kérelmező.

A már lezárt ügyek újraértékelése körében tett utalást, miszerint a fegyelmi tanács értékelje, hogy „*nincs az országban még egy ügyvéd, aki pénzbüntetéssel lezárt büntetőügy miatt*” került kizárássra, figyelembe venni az érdemesség körében a fegyelmi tanács nem tudja. Ismételten hivatkozik a fegyelmi tanács azon álláspontjára, hogy a FESZ 39.7. pontjára is figyelemmel a mentesítési kérelemmel érintett fegyelmi eljárás felülvizsgálatára a mentesítési eljárásban nincs mód, így nem vizsgálhatóak a büntetés kiszabásának körülményei, az alkalmazott joghátrányról való döntés indokai sem.

A kérelmező által ismételten, már korábban elbírált indokként hivatkozott, közeli hozzátartozójának tartós ápolása, mint érdemességet megalapozó körülmény kapcsán fenntartja a fegyelmi tanács korábbi álláspontját, hogy a hozzátartozó ápolása bár erkölcsileg tisztelendő, ugyanakkor el is várt magatartás. Ennek a kérelmező azt a formáját választotta, hogy akkor, mikor tényszerűen nem volt hol laknia, odaköltözött apósához – ezzel ténybelileg megoldva saját lakhatását -, és ellátta őt. Maradéktalanul fenntartható ekként továbbra is a fegyelmi tanács -- sz. egyéb határozatában rögzített azon álláspontja – hiszen semmilyen, a korábitól eltérő adatot ebben a vonatkozásban nem szolgáltatott a kérelmező, csak rögzítette, hogy nem ért egyet a fegyelmi tanáccsal -, hogy általában a hozzátartozók - vagy jelen esetben a kérelmező - gyermekeinek, gyermekeinek hozzátartozója (nagyapjuk) gondozása, vele való törődés az idősebb, ápolásra szoruló korábban nyújtott szeretetének viszonzása (ennyiben nem klasszikusan ellentételezés nélküli, hiszen a korábbi segítő megbecsülés és szeretet viszonzása ez), egy családi kapcsolaton belüli gondoskodás. Megtehetette volna tehát – ahogy arra a kérelmező kérelmében utal -, hogy nem költözik oda az ápolthoz, de miután nem ez történt, így ezen esetet nem vizsgálhatja a fegyelmi tanács az érdemesség körében.

A kérelmező volt házastársának ismételten csatolt nyilatkozata kapcsán a fegyelmi tanács kiemeli, hogy abban olyan körülmény, mely a mentesítést eredményező érdemességet megalapozná, nem került rögzítésre. Azon körülmény, hogy a kérelmező tartja a kapcsolatot gyermekeivel, segít gyermekei

nagyapjának ápolásában, nem értékelhető az érdemesség körében, ez elvárható egy családon belül akkor is, ha a házaspár életközössége megszűnt.

X polgármesterének a kérelmező által csatolt **nyilatkozata** alapján a fegyelmi tanács az alábbiakat emeli ki:

Nyilatkozatában a polgármester ingyenes jogi segítséget rögzített az ukrán menekültek elhelyezése és ellátása, valamint egy jegyzővel szembeni eljárásban véleményadás körében, megemlítve konkrétumok nélkül, hogy a polgárok „aprócseprő” jogi problémájánál is segített a kérelmező.

A fegyelmi tanács ezen nyilatkozatot továbbra sem tudja az érdemességet megalapozóként értékelni. Az, hogy a polgármester miként ítéli meg a kérelmező közreműködését, az kitűnik az iratból, azonban egyetlen ember általános véleménye alapján nem lehet megállapítani, hogy a nem konkretizált időtartamban nyújtott, szintén nem konkretizált tevékenység milyen külön ráfordítást, erőfeszítést igényelt a kérelmezőtől. Ahogy korábban utalt rá a fegyelmi tanács, nem általában a segítségnyújtás, néhány kérdésre adott válasz, egy ügyben adott vélemény az, ami az érdemességet megalapozza. Az elmarasztalás jogerőre emelkedésétől számított immár 7 évből a polgármester által leírt tevékenységek egy meg nem határozható időtartamot ölelnek fel, nem tekinthető úgy ekként, hogy a kérelmező elmarasztalása óta folyamatosan arra törekedett volna, hogy érdemességét igazolja.

Az Állatvédő Egyesület részéről csatolt, mintegy 5 és fél soros **nyilatkozatból** nem lehet arra következtetni, hogy az abban rögzített kutyasétáltatás és szállítás, pályázatfigyelés, „jogtudást igénylő” okiratszerkesztés és jogi véleményezés milyen mértékű leterheltséget jelentett a kérelmezőnek, így következtetni sem lehet arra, hogy ezen rövid nyilatkozat mennyiben lenne alkalmas arra, hogy egy jogilag szabályozott tevékenységtől való jogerős elzárást eredményező fegyelmi büntetés hátrányos jogkövetkezményeit annak lejárta előtt megszüntethesse.

A Vármegyei Ügyvédi Kamara leveléből az derül ki, hogy a Kamara és a kérelmező közt adásvételi jogviszony kapcsán a tehermentesítés körében egy elszámolás megtörtént, a kérelmező az őt terhelő, utóbb az általa értékesített ingatlanra bejegyzett végrehajtási jogot kiegyenlítette, tehermentesítette az ingatlant, melynek tehermentességéért szavatossággal tartozik. Ez nem olyan magatartás, mely az érdemességet alátámasztja, hanem egy alapvető, jogi elvárás teljesítése.

A fentiek alapján sem a polgármesteri nyilatkozat, sem a volt házastárs nyilatkozata, sem az önkéntesi tevékenység, sem az ápolási tevékenység, sem a Kamara levele együtt értékelve, vagy ezek egyenkénti értékelése alapján nem vonható le következtetés arra nézve, hogy a kérelmező a mentesítésre érdemes.

Kérelmező előadása szerint megbízási jogviszony keretében foglalkoztatják őt azok a cégek, akik korábban munkaviszonyban foglalkoztatták, és ezen cégek egymással családi kapcsolatban állnak. A tanúként meghallgatott **tanú** vallomása szintén alkalmatlan volt az érdemesség alátámasztására, abból éppen arra lehetett következtetni, hogy a mai napig végez olyan tevékenységet mind a tanúnak, mind az érdekeltségi körében lévő társaságoknak a kérelmező, melyek okiratszerkesztésnek és jogi tanácsadásnak feleltethetők meg.

Szükséges azonban kiemelni az alábbiakat:

Az Üttv. alapján

2. § (1) Ügyvédi tevékenység:

a) a jogi képviselet ellátása,

b) a büntetőeljárásban védelem ellátása,

c) a jogi tanácsadás,

d) az okiratszerkesztés,

e) az okirat ellenjegyzése,

f) az a)–e) pont szerinti ügyvédi tevékenységgel összefüggésben a szerkesztett okiratok és mellékleteik elektronikus másolatá vagy elektronikus okirati formába alakítása (a továbbiakban együtt: elektronikus okirati formába alakítás),

g) az a)–f) pont szerinti ügyvédi tevékenységgel összefüggésben letét kezelése.

Kiemeli a fegyelmi tanács, hogy az Üttv. 2. § (1) bek. szerinti ügyvédi tevékenység nem feltétlenül ellenérték fejében végzett tevékenység, azaz függetlenül attól, hogy annak végzéséért ellenértéket kap-e annak végzője vagy sem, az adott tevékenység ügyvédi tevékenységnek minősül. Az ellenérték rendszeres nyújtásának abban van jelentősége, hogy az adott szabályszegés eléri-e a büntetőjogi értékelést vagy sem. Míg az Üt. eltérően szabályozta a tevékenység folytatásának szabályait, az Üttv. már rögzíti (2. § (2)-(3) bek.), hogy az Üttv. 2. § (1) bekezdésében felsorolt tevékenységek mikor nem minősülnek ügyvédi tevékenységnek.

Üttv. 2. § (2) Nem minősül ügyvédi tevékenységnek

a) a nem természetes személy jogalannyal fennálló munkaviszony, kormányzati szolgálati, közszolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati, egészségügyi szolgálati, közalkalmazotti, rendvédelmi igazgatási alkalmazotti, honvédelmi alkalmazotti, rendvédelmi, hivatásos vagy szerződéses katonai szolgálati, igazságügyi alkalmazotti vagy ügyészségi alkalmazotti szolgálati jogviszony, egyházi szolgálati viszony, valamint a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény szerinti önkéntes jogviszony keretei között,

aa) a munkáltató, egyházi szolgálati viszony esetében az egyházi jogi személy, vagy önkéntes jogviszony esetén a fogadó szervezet (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: munkáltató),

ab) a munkáltató társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben meghatározott kapcsolt vállalkozása (a továbbiakban: kapcsolt vállalkozás), vagy

ac) a munkáltatóval irányítási vagy fenntartói viszonyban álló szerv számára végzett jogi tanácsadás és okiratszerkesztés, vagy

b) törvény felhatalmazása alapján a 4. § (1) bekezdésében felsorolt személyen kívüli más személy által végzett jogi képviselési tevékenység, jogi tanácsadás és okiratszerkesztés.

(3) Nem minősül az (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi tevékenységnek a törvényes képviselő, valamint a szervezeti képviselő ellátása.

Üttv. 109. § (6) A kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, leghosszabb időtartama tíz év. A kizárás fegyelmi büntetés hatálya alatt ügyvédi tevékenység nem folytatható.

Üttv. 22. § (1) Nem folytathat ügyvédi tevékenységet az,

d) aki a kamarából való kizárás, illetve az ügyvédi kamarai nyilvántartásból való törlés (a továbbiakban együtt: kizárás) fegyelmi büntetés hatálya alatt áll,

Az Üttv. 22. § (1) d) és a 109. § (6) bek. nem az ellenérték fejében való tevékenység-végzést, hanem általában az ügyvédi tevékenység végzését zárja ki.

A tanú nyilatkozata, valamint a kérelmező kérelmében rögzítettek, az általa csatolt polgármesteri nyilatkozat, valamint az állatvédő egyesület nyilatkozata, továbbá a kérelmező saját nyilatkozata, tanúvallomásra tett észrevétele alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kérelmező az Üttv. 2. § (1) bek. szerinti tevékenységeket végez olyan jogviszony alapján, valamint ingyenesen is olyan személyek részére, akik nem tartoznak az Üttv. 2. § (2) bekezdése alá.

Ebből – feltételezve, hogy ismeri gyakorolni kívánt hivatása alapvető szabályait - az a következtetés vonható le, hogy tudatosan szembehelyezkedik a kérelmező az Üttv. 22. § (1) d) pontjában foglaltakkal, valamint az Üttv. 109. § (6) bekezdésével, melynek indoka közömbös.

A fenti körülmény egyértelműen és önmagában is kizárja, hogy a fegyelmi tanács a mentesítés körében a kérelmező érdemességét megállapítsa, hiszen nem lehet érdemes a mentesítésre az, aki a fegyelmi büntetés hatálya alatt tartósan és folyamatosan az Üttv.-ben foglaltakkal ellentétes magatartást tanúsítva olyan tevékenységet végez, mely az Üttv. 2. § alapján ügyvédi tevékenységnek minősül. Megjegyzi a fegyelmi tanács azt is, hogy ebben a körben éppen a kérelmező szolgáltatott gyakorlatilag önmaga ellen adatokat (nyilatkozatok, tanú, saját előadása).

A fenti indokok alapján a kérelmező kérelmét - a rendelkezésére álló adatok alapján a kérelmező által előadottakat, a rendelkezésre álló adatokat egyenként és összességében értékelve - a fegyelmi tanács - mivel az érdemesség az Üt. 65. (2) bek. alapján jogszabályi feltétel – elutasította.

Egyben felhívja a kérelmező figyelmét a fegyelmi tanács, hogy a jövőben tevékenységei végzésénél legyen figyelemmel az Üttv. kizáró szabályaira, melyek ismerete alapvető elvárás egy jogi végzettséggel és szakvizsgával rendelkező, korábban ügyvédi tevékenységet folytató, és ezen hivatásába visszatérni kívánó személy részére.

A fegyelmi tanács elnöke az ügy iratait 2023. október 27. napján vette át, míg a kijelölt fegyelmi biztos nyilatkozattételi határidejének utolsó napja: 2023. november 3. napja volt. A FESZ 28.4. a) pontja figyelembevételével, a fegyelmi biztos nyilatkozati határidejének lejártától számított 15 napon belül hozta meg egyéb határozatát a fegyelmi tanács.

A kérelmező tárgyalás tartása iránti kérelmére figyelemmel megtartott tárgyalással összefüggésben 12.885,- Ft eljárási költség merült fel (fegyelmi tanács tagjának megjelenésével összefüggő költség), melyet a FESZ 40.6. pontja alapján a Vármegyei Ügyvédi Kamara visel, melynek a kérelmező a jelen ügyhöz kapcsolódó fegyelmi vétségek elkövetésekor tagja volt.

A döntés ellen fellebbezési jogot a FESZ nem biztosít, így a FESZ 31.1. pontja alapján ellene önálló fellebbezésnek nincs helye.

A jelen határozat az Üt., az Üttv., a 3/1998(VI.27.) MÜK szabályzat és a FESZ, valamint az elektronikus ügyintézés a bizalmi szolgáltatás általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: -

A határozat – jogorvoslat kizártsága okán – 2023.11.13. napján jogerős.

dr. Berlik Zoltán sk.
fegyelmi tanács elnöke